

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy, ngày 31/12/2022*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1114

“NGƯỜI CÀNG CÓ TU HÀNH, CÀNG CÓ HỌC VẤN THÌ CÀNG KHIÊM KÍNH”

Người thế gian nói: “*Thùng rộng kêu to*”. Chiếc thùng càng rộng thì khi chúng ta gõ nó sẽ càng phát ra tiếng kêu to hơn. Bông lúa càng có nhiều hạt lép thì bông lúa đó sẽ càng vươn lên cao. Bông lúa có nhiều hạt chắc, nặng thì nó sẽ trĩu xuống. Người nông dân nhìn bông lúa thì họ sẽ biết năm nay có được mùa hay không. Ngày trước, khi Ba tôi nhìn vào đồng lúa thì ba tôi sẽ biết năm nay thu hoạch được khoảng bao nhiêu gạ lúa. Hòa Thượng nói: “*Người càng có tu hành, càng có học vấn thì càng khiêm nhường, cung kính*”.

Người tu hành có thành tựu thì họ sẽ dần xa lánh chốn đô thị phồn hoa để tìm đến chốn tịch tịnh. Một số bậc tu hành, khi họ đã tìm thấy sự an ổn trong nội tâm thì họ nhập thất. Chúng ta phải cố gắng thỉnh họ giảng pháp vì họ là người chân thật có thành tựu. Những người có danh cao, tiếng tốt chưa chắc đã là người thật tu, thật có thành tựu. Ngày nay, những người ảo danh, ảo vọng, giả tu, giả học rất nhiều. Chúng ta tu học là để ngay đời này chúng ta có thể vĩnh thoát luân hồi, không còn bị ràng buộc bởi phiền não. Nếu chúng ta gặp phải người giả tu, giả học thì chúng ta sẽ lãng phí cuộc đời.

Trong hơn 1100 đề tài vừa qua, Hòa Thượng đã chỉ ra những tập khí, phiền não của chúng ta. Chúng ta sinh ra ở thời Mạt Pháp nhưng chúng ta may mắn gặp được Phật pháp chân chánh, gặp được chuẩn mực Thánh Hiền. Chúng ta đã thật tin, thật hiểu và đang nỗ lực thật làm. Nếu chúng ta sinh ra vào thời Chánh Pháp nhưng chúng ta không tin, không “*y giáo phụng hành*” thì chúng ta sẽ vẫn đọa lạc. Những lúc cơ thể tôi chuyển biến lạ, tôi nghĩ nếu lúc này ra đi cũng được, tôi không có gì phải luyến tiếc.

Hòa Thượng nói: “*Thánh nhân thế gian và xuất thế gian dạy chúng ta phải khiêm nhường, cung kính đối với tất cả mọi người, mọi vật, sự việc*”. Chúng ta phải khiêm nhường, cung kính một cách bình đẳng không phân biệt người thiện, người ác, người trên,

người dưới, thuận cảnh hay nghịch cảnh. Chúng ta tu hành là chúng ta thay đổi tập khí, phiền não của chính mình. Nhà Phật nói: **“Thân người khó được, Phật pháp khó nghe”**. Chúng ta đã có được thân người, được nghe Phật pháp thì chúng ta phải trân trọng những nhân duyên tốt này. Nếu chúng ta vẫn để phiền não, tập khí sai sự thì rất đáng tiếc!

Hôm qua, tôi phải đi cả ngày, khi về tắc đường gần 3 tiếng, tôi chính lại báo thức vào buổi trưa nên sáng nay chuông điện thoại của tôi không kêu. Sáng nay, khi tôi thức dậy nhìn đồng hồ là 4 giờ 15 phút. Tập khí là thói quen, chúng ta có thể chuyển đổi tất cả những thói quen của mình. Mọi người đi với tôi đều thấy tôi luôn tỉnh táo nhưng có người ngồi nghe tôi giảng mà ngủ gật. Tập khí của chúng ta là lười biếng, giải đãi, ngạo mạn. Chúng ta chỉ cần quyết liệt thay đổi là được!

Hòa Thượng nói, chúng ta tu hành phải đạt được ba kết quả đó là: **“Đoạn ác tu thiện, phá mê khai ngộ, chuyển phàm thành Thánh”**. Điều thứ nhất chúng ta cần làm là **“đoạn ác, tu thiện”**. Chẳng những chúng ta không làm mà chúng ta không được nghĩ đến những việc ác. Hàng ngày, chúng ta lười biếng, chểnh mảng chính là chúng ta ác với chính mình. Tính đức của chúng ta là thuần tịnh, thuần thiện, khiêm nhường, cung kính, dũng mãnh, tinh tấn, chúng ta làm trái với tự tánh là chúng ta ác với chính mình.

Mấy ngày gần đây, tôi liên tục di chuyển rất mệt nhưng khi đến giờ là tôi dậy. Tôi đã tập thành thói quen nên khi thức dậy tôi luôn rất tỉnh táo. Chúng ta có thể tự hình thành được những thói quen tốt. Chúng ta tùy thuận theo tập khí, phiền não, chúng ta giống như một con gấu bông bị một đứa trẻ kéo lôi đi. Chúng ta chưa **“đoạn ác, tu thiện”** thì chúng ta không thể **“phá mê, khai ngộ”**. Sau khi chúng ta **“phá mê khai ngộ”** thì chúng ta **“chuyển phàm thành Thánh”**. Chúng ta muốn có ba thành tựu này thì chúng ta phải khiêm nhường, cung kính. Sự khiêm nhường, cung kính được lưu lộ từ trong tánh đức của chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta không biết khiêm nhường, không biết tôn kính người khác thì cho dù chúng ta tinh tấn, dụng công, khổ học như thế nào thì chúng ta cũng không thể có thành tựu. Chúng ta không biết khiêm nhường, tôn kính người thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại”**. Nếu chúng ta ngạo mạn, tự đại, **“tự dĩ vi thị”**, tự cho mình là đúng, là hơn người thì chúng ta không thể có thành tựu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn chân thật có được thành tựu thì chúng ta phải khiêm nhường, cung kính”**. Khi Hòa Thượng hơn 90 tuổi, Ngài vẫn luôn nói: **“Thầy của tôi nói như vậy!”**. Đó là tâm khiêm nhường, cung kính được lưu lộ ra từ tính đức của Hoà

Thượng. Chúng ta thường “*tự dĩ vi thị*”, chúng ta cho rằng chúng ta hơn người thậm chí chúng ta cho rằng chúng ta hơn cả Thầy.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta không có tâm cung kính, tâm khiêm nhường thì chúng ta sẽ không học được thứ gì. Người khác nhìn thấy chúng ta có lỗi nhưng họ cũng không thể giúp được chúng ta***”. Chúng ta tự cho mình biết thì chúng ta đã cản trở tất cả mọi người muốn đến giúp chúng ta. Tổ Ấn Quang dạy chúng ta: “***Chúng ta có một phần tâm thành kính thì chúng ta có một phần lợi ích. Chúng ta có mười phần tâm thành kính thì chúng ta sẽ có mười phần lợi ích***”. Pháp sư Định Hoàng cũng nói: “***Chúng ta có 1000 phần thành kính thì chúng ta có 1000 phần lợi ích. Chúng ta toàn tâm, toàn phần cung kính thì chúng ta có được tất cả lợi ích***”.

Nếu chúng ta chủ động học hỏi thì chúng ta có thể làm mọi việc tốt hơn. Tôi đi đến các nơi, tôi thấy tâm cung kính, cầu học của mọi người gần như không có. Chúng ta chỉ đang làm cho dễ coi chứ chúng ta chưa lưu lộ được tâm cung kính từ nơi tính đức. Chúng ta học được sự khiêm nhường, cung kính thì chúng ta sẽ không có chướng ngại. Khi chúng ta có tâm khiêm nhường, cung kính mà chúng ta gặp khó khăn thì chúng ta sẽ biết thỉnh giáo trưởng bối, bạn bè. Chúng ta có rất nhiều đồng tu bạn hữu, chúng ta phải hướng đến họ để thừa hỏi một cách chân thành.

Tâm khiêm nhường, cung kính có sẵn trong tính đức của chúng ta nhưng những tính đức này đang bị vùi lấp bởi sự ngông cuồng, tự đại của chúng ta. Chúng ta không chỉ khiêm nhường, cung kính với người lớn, với người có địa vị mà chúng ta phải khiêm nhường, cung kính, bình đẳng đối đãi với tất cả mọi người. Có những người khi gặp ông chủ, bạn của ông chủ thì họ xưng hô rất lễ phép, nhưng khi nói chuyện với người dưới thì họ lại có thái độ coi thường. Đó là do họ có tâm ngạo mạn, tự cao, tự đại.

Hòa Thượng nói: “***Người có học vấn, có đức hạnh ở thế gian hay xuất thế gian pháp đều khiêm nhường, cung kính. Người càng có học vấn, càng có đức hạnh thì càng khiêm tốn. Họ đối người, tiếp vật nhất định không có ngạo mạn***”. Chúng ta tu hành nhiều năm nhưng tập khí, phiền não vẫn chiếm thượng phong là vì chúng ta không mạnh mẽ điều khiển chúng. Trong đời sống, chúng ta không thể làm chủ được tập khí thường tình thì khi sinh tử, vô thường đến chúng ta sẽ không thể vượt qua. Chúng ta nhường tập khí, phiền não một lần thì chắc chắn sẽ có lần thứ hai, thứ ba, nếu có lần thứ ba thì chúng ta sẽ phải huân tập lại từ đầu.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*